

Lundmark full av historier om hockeystjärnorna

**Curt Lundmark besökte Karlskoga idrottsveteraner 21 januari.
Han pratade i två timmar och han hade säkert kunnat prata lika länge till.**

**Inte minst hade han en del roliga anekdoter om "Foppa" Forsberg
och Bengt-Åke Gustafson att berätta.**

Curt Lundmark, 70, var svensk förbundskapten i ishockey under åren 1990-95. Men han har gjort mycket utöver det, innan Tre Kronor matchade han småkronorna och dåtidens B-landslag Vikingarna.

Han blev aldrig någon riktig stjärna själv i rinken men han spelade i Skellefteå AIK, IFK Kiruna och Västerås IK.

- Att jag började spela hockey berodde helt och hållet på en fröken jag hade i tredje klass. Hon var intresserad kan man säga. Hon tyckte att vi skulle gå ut och göra något annat istället för att sitta inne. På så sätt kom jag, som kommer från en familj som aldrig sysslat med idrott, i kontakt med idrotten. Vi bildade skollag, kvarterslag och fröken såg också till att vi hamnade i Skellefteå AIK bara vi såg till att sköta skolan.

Han blev jägarsoldat i Kiruna och hamnade på så sätt i Matojärvi ishall, i FK som spelade stenhårda derbyn mot AIF.

-Det var blodigt allvar det, menade Curre.

Han utbildade sig också till elingenjör och blev delägare i en Västerås-firma, men det var hockeyn som drog mest. Han blev spelare i VIK tack vare legendariske ledaren Stig Pennemo, som endast några dagar innan Lundmarks Karlskoga-besök fyllt 90 år.

1975 var den aktiva karriären slut och han blev ledare och tränare. Han var hjälptränare åt legendariske Danny Malone, som sedermera blev tränare i KB 63 i Karlskoga.

Han tog han om VIK:s 78-lag och följde med dem ända upp till A-laget, en av dem Lars Ivarsson, numera juniortränare i Örebro.

Efter Västerås blev han tränare i HV 71, Preussen Devils i Berlin, Jokerit i Finland, Västerås igen och Leksand i tre månader, en brandkårsutryckning som misslyckades 2006.

Curt Lundmarks fem säsonger med Tre Kronor blev synnerligen framgångsrika. OS-gulder i Lillehammer 1994 glömmer ingen, men tillsammans med Conny Evensson blev det också VM-guld 1991 och 1992 samt ett brons 1993.

Det var i landslaget han träffade Bengt-Åke Gustafson också, Karlskoga-hockeyns gudabenådade spelare. Han var en profil såväl på som utom rinken.

-Han var närmast docent i medicin i landslaget, han hade en förmåga att vara med och ha synpunkter på allt, berättade Curre med glimten i ögat. En stängd dörr och han klev bara in. En gång blev vår läkare och han oense om hur länge han skulle vara borta efter en skada, tre veckor sa "Bengan", doktorn betydligt längre. Bengt-Åke fick rätt.

-Inför OS i Albertville träningspelade vi också mot USA i Chamonix. Det var tufft och stökigt, "Bengan" fick en skridsko i ansiktet. En blodig historia och vår läkare Lennart Hovellius sydde.

-I en direktsänd tv-intervju dagen därpå, som Hovellius inte visste var direkt, skrädde han inte orden. När tråcklandet på Bengt-Åke kom upp. Jag sydde några extra stygn för att täppa till käften på honom, sa doktorn.

-Det var många roliga stunder med landslaget, jag mötte fantastiska ledare och spelare, glädjespridare som skapade atmosfär. Bengt-Åke var en av dem även om han hade synpunkter på allt. En underbar människa.

Han känner också Karlskoga-sonen Hasse Mellinger väl, stor bildhandlare i Västerås och före detta hockeyspelare i IFK Bofors och VIK.

-Joakim von Anka kallar vi honom, han har hur mycket pengar som helst och stöttar fortfarande hockeyn.

Han berättade också om hur han tog sig an HV 71 1985 då de hade 12 egna produkter i laget, det var det avgörande för att han tog det jobbet.

-Det hjärtat finns inte i klubbarna i dag inte.

I Rosenlundshallen gjorde han också en uppmärksam rockad med spelarfruarna på läktaren.

-De satt ovanför vårt spelarbåda och nära sina killar, men det var ett evigt bjäbbande, ett hönshus. Jag såg till att de fick sitta bakom motståndarnas bås istället.

-I HV blev det också så att vi vann bortamatcherna, men inte de hemma. Där lärde jag mig att våga sätta korta mål, att förändra. Vi tänkte om för att hitta bortaspelarna i hemmahallen tog vi bussen även när vi spelade hemma. Vi åkte en bit, käkade, vilade och åkte hem, och vi började vinna hemma också.

OS har en speciell plats i Curres hjärta.

-Rickard Fagerlund, dåvarande hockeyordförande, gick ut och lovade OS-guld och inför turneringen hade jag svåra val att göra. Bengt-Åke och Thomas Rundqvist spelade då i Feldkirch och jag tvingades välja borde dessa trotjänare. De blev naturligtvis besvikna, men de var de första som ringde och grattade när vi hade tagit guld.

Lundmarks filosofi har alltid varit att bygga lag, han mötte en annan typ av filosofi när han blev tränare i Finland och Tyskland.

-Där är det mycket egoism och det var inte alltid vi var överens. I Berlin var det exempelvis ett antal kanadensare som hade svårt med det där och avsiktligt såg de till att vi förlorade tyska mästerskapet när de la ner verksamheten på övertid. Jag kunde inte skälla på dem på ett annat språk heller, men vår ordförande körde över dem i en halvtimme. Efter det blev de mina grabbar också.

Om dagens hockey har han också ett och annat att säga.

-Samarbetet mellan SHL och förbundet fungerar inte, menar han. Förbundet måste sätta ner foten och visa att det är de som ska sköta ishockeyn i Sverige. Ta bara det här med tre mot tre i förlängning. Förbundet äger den frågan, men har inget att säga till om. De måste sansa sig i dagens hockey, det finns inget djup i det. Vi har dessvärre ingen Fagerlund i dagens hockey, slutar Curt Lundmark.

Ingvar Carlsson